

VISOKA POSLOVNA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA ČAČAK

SEMINARSKI RAD

Predmet: Filozofija

Platon i internet

Mentor: _____
Profesor: _____

Student: _____
Br.Indeksa: _____

Uvod:

Kako povezati Platona i Internet? Na prvi pogled teško. Ali, iako je živio pre skoro dva i po milenijuma njegov rad i pogledi su bili dalekosežni. Verovatno nije mogao ni da pojmi današnju tehnologiju, ali je uspešno postavio osnove za neka saznanja pitanja koja su i danas goruća.

U današnjem svetu ekonomska prednost se ne stiče više napornim radom već kreativnošću i posedovanjem znanja.

Internet je nepresušni izvor podataka do kojih se vrlo lako stiže, ali je problem u pronalasku tačno određene informacije u pregrštu drugih nevažnih.

Da li su znanje i informacija isto? Odgovor na ovo pitanje i obrazloženje na prethodne tvrdnje ću pokušati dati u ovom radu.

O Platonu:

Platon (grčki Πλάτων) je rođen 427. god. pre n.e. u Atini, u srednje imućnoj aristokratskoj porodici. Njegov otac se zvao Ariston, majka Periktiona. Umro je 347. godine pre n.e.

Bio je neizmerno uticajan starogrčki filozof i besednik, Sokratov učenik, a Aristotelov učitelj i osnivač Akademije u Atini.

Nadimak Platon (odnosno Plećati, Plećaš; od gr: platos - pleća) je stekao zbog svoje telesne građe, prvenstveno zbog širine ramena (odnosno pleća).

Platon, sa 40 godina osniva jednu od najranijih organizovanih školskih ustanova civilizacije, Akademiju, nazvanu po antičkom heroju Akademu, zaštitniku šume u kojoj se ona nalazila, koja je neprestano radila sve do njenog zatvaranja od strane cara Justinijana I 529 godine. U Akademiji se u prvim godinama njenog rada školuje i Aristotel.

Platon je predavao na Akademiji i pisao u formi dijaloga o mnogim filozofskim temama. Njegovo postojanje nam je poznato preko njegovih filozofskih i dramatičkih dela koja su očuvana u rukopisima obnovljenim i izdatim u mnogim izdanjima od početka humanističkog pokreta. Platonova pisana dela se skoro u potpunosti sastoje iz dijaloga, epigrama i pisama. Većina poznatih platonovih dijaloga je sačuvana, iako savremena izdanja njegovih dela sadrže dijaloge koji se od filozofske javnosti smatraju ili sumnjivim (npr. Alkibijad, Klitofon) ili verovatno lažnim (npr. Demodokus, Alkibijad Drugi).

Sokrat se kao ličnost pojavljuje u većini Platonovih dijaloga, iako često nije jasno koliko se sadržaj dijaloga i misli mogu pripisati Sokratu, a koliko Platonu.

U poslednjim Platonovim delima (Zakoni) Sokrat se gubi kao učesnik u dijalogu.

Dubok uticaj na Platona izvršio je nesumnjivo Pitagora, čija shvatanja harmonije broja jasno odjekuju u Platonovoj teoriji ideja; a donekle i Anaksagora, Sokratov učitelj, iako Sokrat rano raskida sa njegovim učenjem; i Parmenid, sa čijim shvatanjima Platon polemše u dijalogu Sofist.

U Platonovim spisima se mogu naći rasprave u vezi aristokratskih i demokratskih tipova vladavine. Takođe, se mogu naći rasprave o ulozi naslednosti i okruženja u ljudskoj inteligenciji i ličnosti, mnogo pre moderne rasprave "priroda protiv odgoja" koja je započela u vreme Tomasa Hobsa i Džona Loka. Takođe, Platon raspravlja o

subjektivnosti i objektivnosti ljudskog znanja, što predhodi modernim debatama između Dejvida Hjuma i Imanuela Kanta, ili između postmodernista i njihovih protivnika. Čak i mit o izgubljenom gradu ili kontinentu, Atlantidi potiče od ilustrativne priče isričane u Platonovim delima Timaj i Kritija.

Dela: Odbrana Sokratova, Kriton, Eutifron, Lahet, Ijon, Protagora, Harmid, Lisid, Država, Gorgija, Menon, Eutidem, Hipija I ili Hipija Veći, Hipija II ili Hipija Manji, Kratil, Meneksen, Fedon, Država, Fedarirodi, Teetet, Parmenid, Sofist, Državnik, Fileb, Timaj, Kritija, Zakoni, Sedmo i Osmo pismo.

Poznati mesečev krater je dobio ime *Platonov krater*, u njegovu čast.

O Internetu:

Pojam *internet* znači mreža unutar mreže. Internet je globalna mreža. Strukturno postoje male mreže koje se međusobno vezuju i time čine ovu strukturu. Internet se sve više naziva globalnom mrežom informacija (velika internacionalna-globalna baza podataka). Broj računara na internetu se trenutno procenjuje na oko 150 miliona. Količina informacija koju ti serveri* poseduju je ogromna i teško je proceniti i prikazati realno kolika je ona zaista.

*Serveri-računari na kojima je postavljen sajt (internet stranice) i omogućen pristup istom.

Internet je računarska mreža koja obuhvata ceo svet i omogućava ljudima brz pristup informacijama i znanju, zabavi i mišljenjima drugih ljudi.

Internet omogućava da velike količine informacija kruže od računara do računara.

Jedna od glavnih usluga je elektronska pošta (e-mail) . E-mail može da sadrži slike, zvučni zapis, tekst i može se vrlo lako poslati stotinama računara bilo gde na planeti.

Pretraživanje raznih stranica na serverima i slanje elektronske pošte je besplatno i vrlo brzo, naplaćuje se jedino usluga pristupa internetu, koja je u razvijenijim državama zanemarljiva, dok kod nas to još uvek nije slučaj.

O principu rada interneta govoriću kasnije u ovom seminarskom radu.

Razvoj interneta:

Internet je nastao kao vojna mreža za komunikaciju. U ranim '70-im, amerikanci su projektovali sistem (ARPANET) koji bi mogao da radi, čak i kad bi nuklearni napad uništio nekoliko računara u tom sistemu. Kasnije su sličnim sistemima povezivali univerzitete, a danas se koristi za internet.

Internet je počeo naglo da se razvija 1993. kada je World Wide Web –svetska mreža izmišljena 1990. postala dostupna svima.

Stanje u Srbiji

Trenutno preko 900.000 ljudi koristi Internet u Srbiji. Pristup je najčešće iz kuće (63%) a zatim sa posla (36%) dok internet kafići čine samo jedan od sto.

Razvoj ADSL tehnologije dovodi do jednog ubrzanog razvoja svesti o internetu u srpskom stanovništvu.

Oktobra 2006. broj korisnika ADSL-a je u Srbiji oko 23 hiljade.

Prema podacima iz 2007. gledano na teritoriji evrope, manje od nas su jedino koristili internet u Vatikanu i Ukrajini.

Krajem 2008. broj ADSL korisnika u Srbiji je bio preko 128 hiljada.
Nacionalni domen je .RS.

Platon i Internet

Naučna ekonomija

U prošlosti, ključ bogatstva predstavljali su obilje rada i kontrola prirodnih izvora. Danas, razvojem tehnologije, naročito komputera i telekomunikacione tehnologije za rezultat imamo prenos podataka širom sveta sa lakoćom o čemu nekad nismo mogli ni da sanjamo. Ako je neko napisao i objavio neki naučni rad u Njujorku, možemo očekivati da će on već danas biti dostupan istraživačima širom sveta. Kompjuteri nas mogu obavestavati o svemu: od cena na burzi i vremenske prognoze do rezultata neke utakmice u trenutku dešavanja.

U ovom novom svetu prednost u ekonomiji predstavlja *znanje*: jasne ideje, dobar dizajn, efikasna organizacija. Više se ne koriste mišići već mozak. Znanje je veliki biznis u bilo kojoj industriji. Danas se mnogo novca ulaže u istraživačke i razvojne programe, obuci osoblja i slično. Ipak, moć znanja je još uvek slabo svaćen i podcenjen ekonomski resurs.

Epistemiologija

Šta je znanje, čime je određeno, kako biti siguran da ga posedujemo u dovoljnoj meri, postoje li različite vrste znanja, kako znamo da nešto jeste znanje, može li se sa sigurnošću doći do znanja...?

Grana filozofije koja se bavi preispitivanjem ovih pitanja i samoga znanja je emistemiologija ili gnoseologija (grč. gnosis, episteme – znanje). Osnivač ove filozofske discipline je Džon Lok u XVII veku.

To je jedna od najstarijih grana filozofije. Platon je prvi filozof za kog znamo da se bavio epistemiologijom. Ostavio je jak uticaj na kasnije filozofe, čiji su se radovi na ovu temu kretali njegovim putem. Čak i danas, epistemiolozi se bore da daju odgovore na gotovo ista pitanja kao i Platon.

Pometnju u klasična pitanja unosi ubrzan tehnološki razvoj.

Skepticizam

Skepticizam (grč. Skepsis - sumnja) je grana epistemiologije čiji je izvor saznanja u sumnji.

Protivnici Platonove teorije znanja su bili filozofi, skeptici prema znanju, u koje ubrajamo i *sofiste**, koji nisu verovali da je moguće zadobiti nešto poput znanja.

*Sofisti su putujući učitelji mudrosti, iz stare Grčke, V vek pre n. e. (litali su od grada do grada i držali predavanja), sa izvesnim znanjima i iskustvima koja su stekli i kojim su upućivali (*podučavali*) ljude: gramatici, tumačenju pesnika, filozofiji mitologije i religije, ali prvenstveno podučavanjem umešnosti (veštini) govora - retorici i veštini ubeđivanja i izvrtanja istine - prepiranja (eristici).

Privukavši stalnim bunjenjem i Platonov i Aristotelov bes, stekli su reputaciju običnih cepidlaka, koji samo žele da pokažu svoju veštinu govora i da ispravno predstavljaju pogrešnim i obrnuto. Njih je interesovalo korišćenje argumenata u praktične svrhe (npr. na sudu). Zbog praktičnog razvoja argumenata i napada na teoriju postali su vrlo moćna Platonova opozicija.

U modernoj nauci skeptici se ne trude da argumentuju teorijske pojmove. Na primer, ako snimimo neku stranicu sa interneta, nema pouzdane metode da otkrijemo šta je istina a šta laž. Ovako je vrlo teško utemeljiti neku teoriju na sigurnim i neporecivim osnovama. Uvek je moguće postaviti pitanje: „Kako vi to znate?”

Poznati antički skeptici su bili: Piron, Sekst Empirik i Ciceron.

Moderni: Montenj, Dekart, Hjum, Hajek.

Platon je, iako duboko suprotstavljen skeptičkoj filozofiji, uložio mnogo vremena i truda da je opovrgne.

Platon i znanje: rođenje epistemologije

Platon je vrlo lucidan pisac i njegova dela se čine da nisu uvek u dovoljnoj meri jasna. Nije pisao u standardnoj formi rasprave i monografije (izlaže svoje stavove i brani ih kontraargumentima), već je pisao dialoge gde svoje mišljenje izražava najčešće preko Sokratovih reči.

Učesnici dialoga bi se na kraju složili jedino u tome da se razlikuju.

Smatrao je da je pisanje degenerisanje komunikacije, pa je i zato pisao svoja dela u obliku *dijaloaga*.

Platonova filozofija je imala i praktičnu primenu: kao što atinski sportisti, rvači i plivači, vežbaju da bi bili bolji, zašto ljudi ne vežbaju i veštine koje će ih učiniti boljim vođama? Engleski sistem školstva je pokušaj odgovora na ovo pitanje.

Platon je ukazao na razliku između znanja i istinitog verovanja u delu Teetetu. Istinita verovanja su korisna, ali nisu pouzdana, ne možemo biti sigurni u njih. Da bi istinito verovanje steklo naše poverenje mora imati neko pravdanje koje ga podržava.

Drugi tipovi znanja

Know-how

Dokaz razlike između znanja i istinitog verovanja: Razlika između čoveka koji vozi automobil i onog koji samo veruje da to može je u tome što prvi to zaista može.

Nosioci znanja

Smatra se da *enciklopedia* sadrži znanje. Reči iz nje bi trebalo da izražavaju stavove koji su istiniti i moguće ih je opravdati.

Platon se pita koji su stavovi istiniti. Za njega sve potiče od verovanja. Druge vrste znanja nisu uopšte bitne. *Diskusija* mu je bila zanimljivija od pisane reči.

Danas je diskusija nejasna: npr. neki govor, emitovan preko radija ili televizije ili objavljen u novinama je nepromenljiv i ne može se raspravljati sa recimo snimkom na tv-u. Može se raspravljati sa autorom snimke, ali to neće promeniti njen sadržaj. Na ovaj način je moguće uticati na široku publiku i preneti ljudima informaciju za koju ne znamo da li je istinita.

Platon bi verovatno podržao e-mailove ili tekstualne poruke gde postoji određeni nivo rasprave.

Problem pisane reči je što autor može promeniti mišljenje, ali ne i napisano.

Opravdano i istinito verovanje

Platon je postavio temeljne karakteristike epistemologije: u crveni ugao je smestio skeptike koji poriču mogućnost saznanja, a u plavi ugao opravdano istinito verovanje - ideju. Malo je modernih filozofa pokušalo da naruši ovu debatu.

Filozofi koji su neka svoja dela posvetili pitanju teorije saznanja i istinitom verovanju: Alfred Ejer, Fred Drecke, Vitgenštajn, Nikolas Everit, Aleks Fišer...

Skeptici uzvraćaju udarac

Opravdano istinito verovanje je fokusirano na skepsi. Problem je u samoj sumnji: kako znamo da možda ne sanjamo? Rene Dekart je pokušao da svoju filozofiju izgradi na nepobitnim temeljima izvođenjem fiktivnih argumenata skeptika, koji u sve sumnjaju.

Predoziranje informacijama

U Platonovo vreme je, za razliku od danas, skepticizam predstavljao ozbiljan politički problem. Današnji tehnološki, ekonomski i politički razvoj Platon nije mogao predvideti.

Ovaj svetu, u kom epistemologija traži svoju primenu, karakteriše dramatičan porast količine podataka. Kapacitet podataka se uvećava, a cena smanjuje. Platon je pisao na hartiji koja je zauzimala mnogo prostora i nije bila pristupačna i jeftina. Danas se sva Platonova dela mogu smestiti na jedan CD uz zanemarljivo nisku cenu.

U proseku se jedna knjiga može smestiti na jedan MB (Mega Bajt), pa se po ovom sva dela Londonske biblioteke – 12 miliona knjiga (dela procenjena na pola milijarde funti) mogu preneti u digitalni format za svega 12 hiljada funti i postati dostupna svima besplatno.

Vidimo da je sa razvojem tehnologije omogućen mnogo lakši pristup podacima (knjigama, filmovima, fotografijama, muzici, informacijama). Ljudima je potrebno da imaju bar kompjuter i telefon ili bilo koji pristup internetu. Takođe, nikad jednostavnija nije bila ni produkcija sopstvenih podataka. Procenjuje se da se godišnje „proizvede“ količina podataka srazmerno sa hiljadu milijardi napisanih knjiga i taj broj se iz godine u godinu povećava.

Pristup ovolikom broju podataka rešio je naš problem nedostupnosti podacima, ali je stvorio novi: problem pronalaska konkretne informacije bez puno lutanja i traganja. Jedno od rešenja ovog problema je Internet.

Internet i World Wide Web

Kao što sam već rekao internet je mreža svih mreža, povezana tako da koristi Internet Protokol (IP). Dok su u mreži, svi računar imaju svoju jedinstvenu IP adresu koja im omogućava da komuniciraju. Računar dobija tražene podatke (pakete) na taj način što se između računara koji šalje i prima pakete stvori veza preko raznih posrednika i omogućiti direktna komunikacija dva računara.

World Wide Web (www ili web) je ogromna zbirka podataka sakupljena na serverima. Zahvaljujući http-u (Hypertext Transfer Protocol) izgleda da se svi podaci nalaze na jednom mestu, zapravo se nalaze na mnogo servera koji su međusobno povezani sistemom URL (Uniform Resource Locators) adresa.

Univerzalni jezik weba je HTML (Hypertext Markup Language). HTML strukturiira podatke i mi ih vidimo na prozoru web čitača (Internet Explorer, Mozilla, Opera...).

Pomoću Linkova ili veza jednostavnim klikom miša prelazimo na neku drugu stranicu.

HTML je u vlasništvu svih ljudi koji koriste Web za pristup podacima, ali i onih koji postavljaju te podatke. Dobro dizajniran sajt nam omogućava da lako dođemo do tražene informacije.

Procenjuje se da na internetu postoji više od 500 milijardi stranica.

Mišljenje oko interneta kao tehnološkog pomaka je podeljeno: jedni veruju da samo donosi probleme, dok drugi smatraju da je internet nova tehnološka revolucija danas, kao što je bio i 1450. godine Guttembergov pronalazak štamparije.

Treba voditi računa da se ne pretera u branjenju interneta ako uzmemo u obzir da pola stanovnika zemlje nikad nije obavilo ni jedan telefonski razgovor, što dokazuje da razvoj društva nikako nije ravnomeran.

Znanje, tehnologija i organizacija

Neka kompanija može samo fiktivno posedovati znanje, tj. može da zaposli nekog stručnjaka, koji poseduje znanja u određenom području rada.

Ali, taj neko nije uvek toj kompaniji na raspolaganju. Zbog toga kompanija preduzima obuku za *sticanje odgovarajućih znanja*. Ovako zaposlenik koji poseduje znanje, to znanje ostavlja recimo na nekom sajtu, gde opisuje svoj način rešavanje problema, pa drugi zaposlenici u kompaniji u bilo kom trenutku mogu rešiti problem, pronalazeći rešenje na pomenutom sajtu, bez prisustva stručnjaka.

Upravljanje znanjem

Posedovanje znanja je prednost organizacije u odnosu na neku drugu organizaciju. Investiranje novca u istraživanje i razvojne programe je opravdano ako će se povećati efektivnost ili profit.

Znanjem se mora ispravno upravljati ako se želi realizacija očekivane dobiti.

Npr. fabrika za proizvodnju posuđa Royal Doulton je 2001. godine objavila da je njihov gubitak u poslovanju 9 miliona funti i prebacila proizvodnju na režim četvorodnevne radne nedelje. Glavni uzrok ovog gubitka je u tome da nisu uspeali da prate trendove na tržištu keramičkih proizvoda. Jedan od razloga: Britanci su u

poslednje vreme napustili običaj porodičnih obroka, već su počeli da koriste brzu hranu, hrane se napolju i slično.

Međutim ova fabrika je i dalje proizvodila kompletne posuđa umesto pojedinačne komade koji se mogu naći i u supermarketima. Zbog loše uprave dovela su se u pitanje radna mesta oko 3000 radnika.

Britanski naučni projekat o naprednim tehnologijama znanja okarakterisao je upravljanje znanjem kao viši izazov:

Akvizicija: Početni problem sa znanjem jeste kad i kako ga steći. Razlikujemo tri nivoa akvizicije: -znanje koje se ne poseduje i do njega tek treba doći (npr. lek za sidu)

-neka znanja postoje ali organizacija kojoj su potrebna ne poseduje ih

-ako organizacija i poseduje znanje ono može biti u neodgovarajućem obliku (npr. u glavi stručnjaka)

Modelovanje: Stečeno znanje je potrebno uskladištiti da bi u svakom momentu bilo dostupno. Treba obezbediti jednostavno nalaženje potrebnog podatka, ali i jednostavan upis novih.

Vađenje uskladištenog: U slučaju posedovanja velikog znanja potrebno je brzo doći do odgovarajuće tražene informacije. Ako se neko znanje izgubi usled neorganizacije, to je isto kao da je i izbrisano ili da nije ni postojalo.

Obrazovanje: Jednom razvijeno skladište znanja mora uspešno funkcionisati. Potrebno je potvrditi ispravnost znanja i korektno ga predstaviti drugima te uredno ažurirati skladište novim znanjem.

Sve ovo predstavlja epistemološki problem. To su najčešće stari problemi koji dobijaju novo značenje. Skeptički problemi su zanemarujući.

Podatak, informacija i znanje

Potrebno je utvrditi koja su pitanja vredna epistemološkog istraživanja.

Kompjuterske nizove simbola možemo nazvati podacima, a podatak koji ima nekog smisla - informacija.

Ako neka prodavnica na elektronskim trakama godinama beleži informacije o prodatom proizvodu, ceni, vrsti kupovine i sl. tad ona poseduje ogromnu količinu podataka o prodanim proizvodima. Ali, kome je ta informacija zapravo potrebna? Neko bi ceo život mogao provesti pregledavajući te podatke i ništa pametno ne bi zaključio. Postavlja se pitanje koliko takvo znanje, ako ga tako možemo nazvati, ima smisla. Ali, korišćenjem nekih kompjuterskih programa koji bi sortirale ove podatke moglo bise doći to nekih korisnih informacija: ako zaključimo da uz pivo ljudi najčešće kupuju čips, tad će prodavac pored frižidera sa pivom staviti policu sa čipsom i povećati promet – ovo je znanje od kojeg imamo praktičnu korist.

Značenje Web-a

Preopterećenje informacijama ublaženo je povećanjem količine znanja.

Razvijen je jezik koji bi trebao da zameni HTML, pod nazivom *eXtensible Markup Language* (XML). Ovaj jezik omogućava postavljanje određenih naznaka, nevidljivih korisnicima, koji mogu računaru reći o čemu se preciznije radi. Te naznake omogućuju da ukoliko tražimo neki pojam pomoću ključnih reči umesto deset hiljada dobijemo svega dvadesetak ponuđenih stranica, ali će u tih dvadesetak biti sigurno ono šta smo tražili.

Npr. ako tražimo nekog muzičara i pored imena ukucamo i instrument, nećemo dobiti kao ponuđene stranice sve stranice gde se pojavljute taj instrument, i posebno ime i prezime muzičara i sl.

Ili možemo pretražiti ceo internet, a dobiti samo jedan podatak o najnižoj ceni avionske karte na nekoj relaciji

Ovakva koncepcija web-a naziva se Semantički Web.

Znanje: opravdano?

Nameće se pitanje: kakva je veza između koncepcije znanja rukovođenog *korisnom informacijom* i tradicije *opravdanog istinskog verovanja*?

Znanje koje se oslanja na korisne informacije može biti opravdano. Recimo, kvalitet sistema za posmatranje rada srca pacijenta utiče na šansu za duži život pacijenta. Ovde znanje položeno u računar mora biti pouzdano.

Znanje: Istina?

Ispravna upotreba korisne informacije bi trebala uglavnom da bude istinita. U primeru sa prodavnicom, ako bismo od kompjutera dobili pogrešnu informaciju, lažnu pretpostavku, to bi dovelo do smanjenja profita.

Ali, ipak se može delovati i na osnovu informacija koje nisu u strogom smislu istinite, a da se na kraju pokažu da su bile korisne.

Primer znanja koje nije istinito je i tzv. *nepouzđano mišljenje*. Prilikom zaključivanja oslanjamo se na nepouzđano mišljenje, generalizaciju kojom dolazimo do pogrešnog zaključka. Npr. Tviti je ptica, a za ptice znamo da lete, pa sa tim zaključujemo i da Tviti leti. Ali pingvini i nojevi su takođe ptice pa ne lete. Zaključili smo da Tviti leti, ali način na koji smo došli do zaključka nije pouzdan.

Filozofi su ignorisali razmatranje nepouzdanog mišljenja.

Informacija obezbeđena *suštinskim zaključivanjem* opravdava zaključak. Npr. Sve sobe imaju podove, ili svi automobili imaju četiri točka, ili svi restorani nude hranu. Međutim, kuhinja se može renovirati pa da bude bez poda, ali u osnovi kuhinja uvek ima pod.

Još jedan primer je slučaj *heurističkog mišljenja*. Ovo je temeljno načelo stručnjaka na pojedinim poljima.

Npr. u nekoj bolnici bi verovatno kad-tad bilo ko pogodio diagnozu nekom pacijentu, ali bi do tad pacijent već, verovatno, bio mrtav. Sa druge strane, stručnjak mora brzo diagnosticirati bolest kako bi omogućio lečenje. U ovom slučaju doktor će sažeti sve svoje znanje i na osnovu krve slike ili neke pretrage otkriti bolest.

Svaki od ovih tipova informacija u nekim momentima se može smatrati znanjem, jer su upotrebljive činjenice.

Znanje: verovanje?

Neki filozofi smatraju da znanje nije verovanje (Timoti Vilijamson).

Organizacije koriste znanje kako bi izvukle što veći profit. Nema nikakve razlike u tome da li to znanje poseduje organizacija ili njen zaposlenik. Ako firma poseduje stručnjaka on poseduje znanje, a samim tim i ta firma, metaforički, poseduje to znanje. Ako stručnjak napusti firmu, ona gubi znanje.

Epistemološki gledano, organizaciju zanimaju samo njene mogućnosti, a ne to kako se one manifestuju.

Tradicionalna epistemologija je nedelotvorna za razumevanje zahteva ekonomije znanja.

Zaključak

Epistemologija radi uspešno na objašnjavanju današnjeg razvoja tehnologije. Znanje će biti opravdano, ali različitim opravdanjima.

Druga filozofska struja tvrdi da kakvi god da su problemi saznanje ekonomije, pomoći nema.

Neka naša „lažna,, znanja mogu biti istinita ako ih svatimo na ispravan način.

Posao epistemologa je da pokaže da je opravdano istinsko verovanje teorija primenljiva i na probleme koji se javljaju.

Možda je epistemologija danas u poziciji kao i prirodne nauke u srednjem veku kad su se bavile pitanjima: od čega je nastao svet.

U doba Platona znanje je bilo lično dostignuće i tako se nastavljalo sve do postupne promene, pa je danas znanje postalo roba kojom se može trgovati.

Literatura:

1. Kieron O'Hara „Platon i internet"
2. <http://sh.wikipedia.org/wiki/Internet>
3. <http://www.philosophymr.com>
4. <http://sh.wikipedia.org/wiki/Platon>

Gotovi seminarski, maturski, maturalni i diplomski radovi iz raznih oblasti, lektire , puškice, tutorijali, referati - specijalizovan tim za usluge visokokvalitetnog pisanja, istraživanja i obradu teksta za kompletan region Balkana.

Posetite nas na sajtovima ispod:

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG

WWW.MATURSKI.NET

WWW.MATURSKI.ORG

WWW.SEMINARSKIRAD.INFO

Dostupni smo Vam 24h 365 dana u godini.

Za gotove verzije rada obratiti se na mail:

maturskiradovi.net@gmail.com

061/ 11-00-105